

TEPLOSZENTELESÍ EMLÉKÜNNEP

Oltári ige: Krónikák II.könyve, 6. rész 19-21. verse

Oltári ima:

Örökké imádandó szent Isten, mennynek és földnek (hatalmas) Ura! Hálaadó érzelmek között jelent meg ma a te néped e helyen, mely ... évvel ezelőtt a te nevednek dicsőségére emeltetett, és általad számunkra mindeztideg megőrzett. Tekints kegyelmesen alá a magasságból mireánk, kiket a te népeddé és a te mezeidnek juhává választottál. Hallgasd meg amidőn álljuk és felmagasztaljuk a te kegyelmedet, mely a szent hajlék felett a változó idők sok zivatarai között híven őrködött, ebben számunkra az üdv és a kegyelem eszközeit mindenkor nyitva tartotta. Mély alázattal könyörgünk teneked, tartsd meg ebben ezután is mindenkor tisztán a te igédet és a te szentségeidet, hogy benne mi és maradékaink tégedet, és akit mihozzánk elbocsájtottál a mi Urunk, Jézus Krisztusunkat igazán megismerjük s ezen ismeret által megigazulván és megszenteltetvén üdvözülhessünk ugyanazon szent fiad, az Úr Jézus Krisztus által.

Ámen.

Szószeri ima (Prédikáció után)

Mindenható Isten! Kinek ereje által tartatnak minden dolgok a világon; Örömmel emlékezünk ma azon napról, melynek ... évvel ezelőtt a hajlék a Te dicsőségedre szenteltetett. És áldjuk a Te jóvoltodat, mely ezt nekünk mindeddig megtartotta, s kegyelmesen megengedte, hogy ebben lelkiismeretünk teljes szabadságával mindezt ünnepélyes óráig összegyűlhettünk! Atyánk! Buzgó szívvel adunk ezért Teneked hálat, és nagy lelki örömmel örvendezünk a Te áldásodnak birtokában, mert tudjuk:

A templom a menyországnak dicső előpitvara,
Templom, a Teremtő örök hajlékának udvara.
Ebben veszik a jobb lelkek az ég előizletét,
Itt látják az örök élet örvendetes kezdetét.

Templom, az az aranyláncszem, mely a földnek lakosít,
Az angyali seregeknek karával rokonosít.
Itt érzik a halhatatlan lelkek dicső voltukat,
A lelkieken ragyogó nemesb méltóságukat.

Templom az az égi kincstár, amely örök kincseket
Ád, melyekhez nem mérhetjük a csillogó érceket,
Mert azokat sem tolvajok, sem tűz, víz vagy sirhalom,
El nem ragadhatják tőlünk, van bennük szent nyugalom.

Templom az a kis menyország, melynek keskeny vidékén,
Köztünk látjuk az alkotót ülni királyi székén.
Hol ha ketten, hárman vagyunk összegyűlve, itten van,
Örül kegyes szándékunknak a Nagy és Láthatatlan.

Itt ég az a csipkebokor emészetlen lángokkal,
Melyből az Isten szól hozzánk mindenható hangokkal.

Itt érezzük, hogy nem hazánk a föld kietlen hona,
De a dicsőült lelkeknek vagyunk boldog rokona.

Oh Atyánk! Tartsd meg tehát továbbra is ezt a te dicsőségedre épített, és szentelt hajlékot! Őrizd meg minden ártalmaktól, és töltsd be mindenkor a te kegyelmes jelenléteddel! Irgalmasságnak Atyja, mindenható Isten! Egyedül Tőled várunk oltalmat és segédelmet. Figyelmezz hát kegyelmesen kéréseinkre, midőn hozzád testi és lelki jókért esedezünk! Hallgasd meg most is alázatos kérésünket, mellyel kérünk, ne engedd soha a szent hajlékodból eloltani az evangéliom világát, hanem inkább mindeneket, kik ebben tisztelni fognak erősítsd a hitben, reménységben és szeretetben, hogy így Atyánk

E szent templomunkra áldás tőled szálljon,
Míg vallunk Jézusunkra, mindaddig fennálljon.
Hogy ki buzgó elmével elfáradoz ide,
Ugy legyen kérésével amint volt a hite.
Aki megkeserítve házából távoza,
Szívén megkönnyebbülve térjen innét haza.
Találjon ebben a vén halálban biztatást,
S a fiatal ösvényén jól járni oktatást.
A gazdag bőségben vétkek ellen valót,
A szegény inségben lelki vigasztalót.
A kegyes hadd hallja itt Istennél jutalmát,
A gonosz büntetését - s ha megtér - irgalmát.
Mely ige ebben szól, ne essék kövekre,
Vagy pedig az utfélre, hanem lágy szivekre.
Hogy hozzon gyümölcsöket százszoros bőségben,
Melyeknek jutalmát Te add meg az égben.

Ámen.